

Onsdag den 30. maj 2018

P8_TA(2018)0223

Fiskevarers overensstemmelse med kriterierne for tiltrædelse af EU's marked

Europa-Parlamentets beslutning af 30. maj 2018 om gennemførelsen af foranstaltninger til kontrol af fiskevarers overensstemmelse med kriterierne for tiltrædelse af EU's marked (2017/2129(INI))

(2020/C 76/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF ⁽¹⁾,
 - der henviser til den fælles fiskeripolitik kontrolordning, der omfatter Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 ⁽²⁾ og (EF) nr. 1005/2008 ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 ⁽⁴⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 ⁽⁵⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum ⁽⁶⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1026/2012 af 25. oktober 2012 om visse foranstaltninger med henblik på bevarelse af fiskebestande over for lande, der tillader ikke-bæredygtigt fiskeri ⁽⁷⁾,
 - der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 19/2017 fra december 2017 med titlen: "Importprocedurer: Mangler i lovgrundlaget og en ineffektiv gennemførelse påvirker EU's finansielle interesser",
 - der henviser til sin beslutning af 27. april 2017 om forvaltningen af fiskerflåderne i regionerne i EU's yderste periferi ⁽⁸⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i samt bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A8-0156/2018),
- A. der henviser til, at EU er verdens største marked for fiskevarer og akvakulturprodukter, idet det står for 24 % af den samlede import i 2016, og er afhængig af import for 60 % af sit forbrug af sådanne produkter;

⁽¹⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EFT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).

⁽⁵⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 206.

⁽⁷⁾ EUT L 316 af 14.11.2012, s. 34.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0195.

Onsdag den 30. maj 2018

- B. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 8. juli 2010 om EU's importordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter understregede ⁽⁹⁾, at et centralt mål for EU-politikken om import af fiskerivarer og akvakulturprodukter skal være at sikre, at de importerede varer i alle henseender lever op til de samme krav, som er pålagt produktionen inden for EU, og at EU's indsats for at sikre fiskeriets fortsatte beståen var uforenelig med import af produkter fra lande, der fisker uden at bekymre sig om bæredygtighed;
- C. der henviser til, at Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2015 "Handel for alle: En mere ansvarlig handels- og investeringspolitik" (COM(2015)0497) forpligter EU til en mere ansvarlig handelspolitik som et middel til gennemførelse af målene for bæredygtig udvikling;
- D. der henviser til, at det er medlemsstaterne, der har ansvaret for at kontrollere, at fisk fra EU-producenter opfylder EU's sundhedsstandarder, mens Kommissionen med hensyn til importeret fisk bemyndiger tredjelændene til at fastlægge, hvilke virksomheder der må eksportere fiskevarer til EU, forudsat at de kan garantere tilsvarende standarder;
- E. der henviser til, at regionerne i EU's yderste periferi, der befinder sig i Vestindien, i Det Indiske Ocean og i Atlanterhavet, er naboer til forskellige tredjelande, hvor forholdene for fiskeri, produktion og markedsføring ikke altid er i overensstemmelse med de europæiske standarder og derved giver anledning til en ulige konkurrence over for den lokale produktion;
- F. der henviser til, at der er en lang række internationale retsakter vedrørende fiskere, som bør ratificeres og gennemføres, som f.eks. Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention nr. 188 om arbejdsforhold i fiskerisektoren (ILO C188), Den Internationale Søfartsorganisations (IMO) Cape Town-aftale fra 2012 og IMO's internationale konvention om standarder for uddannelse, certificering og vagthold for mandskab på fiskefartøjer (STCW-F);
- G. der henviser til konklusionerne i den videnskabelige udtalelse nr. 3/2017 af 29. november 2017 med titlen "Food from the Oceans", som anbefaler integration af målene for bæredygtig udvikling i alle Unionens politikker og anvendelse af samme fremgangsmåde på andre internationale områder samt at støtte andre regioner i verden for at finde en balance mellem de økonomiske og økologiske mål, som vedrører produktion af fødevarer og havmiljøet;
1. bemærker, at EU-operatører for at markedsføre fiskevarer og akvakulturprodukter skal overholde en lang række regler og opfylde strenge kriterier, herunder den fælles fiskeripolitik's regler og sundheds-, arbejds-, fartøjssikkerheds- og miljøstandarder, som alle sammen understøttes af ordninger med henblik på at sikre, at de bliver overholdt; er overbevist om, at disse tilsammen skaber nogle høje standarder for produkternes kvalitet og bæredygtighed, som forbrugerne i EU nu med rette forventer;
 2. mener, at tredjelandes fiskevarers og akvakulturprodukters overholdelse af EU-standarder med hensyn til miljømæssig og social bæredygtighed vil kunne fremme bæredygtigheden i disse tredjelande og bidrage til at skabe en mere lige konkurrence mellem EU-produkter og produkter fra tredjelande;
 3. er bekymret over, at importen af sådanne produkter er underlagt mindre kontrol, eftersom der primært kontrolleres i relation til sundhedsstandarder og forordningen om ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) ⁽¹⁰⁾, idet sidstnævnte udelukkende er udformet med henblik på at sikre, at produkterne er blevet fanget i overensstemmelse med de gældende regler;
 4. understreger, at EU med henblik på at sikre lige behandling af importerede fiskerivarer og akvakulturprodukter i EU og produkter fremstillet heraf, hvilket bør være et centralt mål for EU's fiskeripolitik, bør kræve, at alle importerede varer overholder EU's standarder for bevarelse og forvaltning, samt de hygiejnebestemmelser, som EU-lovgivningen foreskriver; bemærker, at dette vil bidrage til at skabe mere fair konkurrence og højne standarderne for udnyttelsen af marine ressourcer i tredjelande;
 5. mener, at EU's intensiverede indsats inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik for at bevare fiskebestandene og sikre fiskeriets fortsatte beståen er uforenelig med import af fiskevarer og akvakulturprodukter fra lande, der er i færd med at intensivere deres fiskeri uden at bekymre sig om bæredygtighed og kun er interesseret i kortsigtet profit;

⁽⁹⁾ EUT C 351 E af 2.12.2011, s. 119.

⁽¹⁰⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008.

Onsdag den 30. maj 2018

6. udtrykker sin bekymring over, at forskellige regler for markedsføring af fisk skaber et diskriminerende marked, der skader EU's fiskere og akvakulturbrugere; påpeger, at omfanget og kvaliteten af kontrollen af fiskeri- og akvakulturprodukter derfor bør øges;

7. mener, at anvendelsen af kontrolforordningen ⁽¹⁾ bør styrkes i alle medlemsstater, således at den anvendes på en ensartet og harmoniseret måde i alle faser af forsyningskæden, herunder detail- og restaurationsydelser, og for så vidt angår både EU-produkter og importerede produkter; bemærker, at dette også gælder for bestemmelserne om mærkning;

Sanitære standarder

8. er bekymret for, at det system, der er fastsat af EU, og som anvendes af tredjelandes kompetente myndigheder til verificering af sundhedsstandarderne for fiskevarer, der eksporteres til EU, ikke giver tilstrækkelige garantier for, at standarderne altid overholdes;

9. opfordrer Kommissionen til at bistå med mere uddannelse, teknisk assistance og faciliteter til institutionel kapacitetsopbygning for at hjælpe udviklingslandene med at overholde EU-regler; tilskynder til initiativer som programmet "Bedre uddannelse for sikrere fødevarer", der styres af Generaldirektoratet for Sundhed og Fødevarersikkerhed (GD SANTE), som giver undervisning i EU-standarder for fiskevarer og akvakulturprodukter til officielt kontrolpersonale fra udviklingslande;

10. fastholder betydningen af, at EU-retten anvendes konsekvent i forbindelse med import af fiskevarer og akvakulturprodukter, herunder foderstoffer og fodermidler, i alle aspekter vedrørende sundhedsstandarder og tilsyn (herunder fødevarersikkerhed, sporing, forebyggelse), da disse udgør afgørende aspekter af forbrugerbeskyttelsen; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at udvide sit program for inspektioner i tredjelande ved finjustering af Levnedsmiddel- og Veterinærkontorets besøg, først og fremmest ved at øge antallet af virksomheder, der kontrolleres ved hvert besøg, med henblik på at opnå resultater, der bedre afspejler den reelle situation i tredjelande;

11. bemærker, at selv de revisioner, der foretages af GD SANTE, viser, at nogle tredjelande er langt fra at sikre, at produkterne opfylder de nødvendige sundhedsstandarder, i det mindste hvad angår fisker- og fabriksfartøjer og køleskibe, hvilket gør det vanskeligt at udføre sundhedskontrol på inspektionsposterne ved EU's grænser, når det skal undersøges, om sundhedsbestemmelserne er overholdt;

12. er foruroliget over observationer af, at fiskerfartøjer, der ikke er hjemmehørende i EU og fisker ud for Vestafrika, har vanskeligheder med at sikre produkternes sporbarhed og overholdelse af sundhedsstandarder; mener, at man ikke kan have fuld tillid til rigtigheden af tredjelandes certifikater for fartøjer og virksomheder med godkendelse til at eksportere til EU;

13. mener, at det strider mod tanken om flagstatens ansvar, der ligger til grund for den fælles fiskeripolitik, herunder IUU-forordningen, at tillade, at tredjelande delegerer retten til at udstede sådanne certifikater til andre udvalgte tredjelande, selv til en kyststat, navnlig når det drejer sig om ansvaret hos den flagstat, der bekræfter fangsttøsten; mener, at Kommissionen bør bringe den gængse praksis med at give tredjelande mulighed for at delegerer beføjelser til andre lande til ophør;

14. mener desuden, at sundhedskontrol af fiskerfartøjer bør foretages af de kompetente myndigheder mindst én gang om året;

Arbejdstagerrettigheder

15. bemærker kontrasten mellem medlemsstaternes prisværdige resultater med hensyn til ratifikation af konventionerne om søfarendes arbejdsstandarder og deres ekstremt dårlige resultater med hensyn til ratifikation af konventionerne vedrørende fiskere, og opfordrer dem indtrængende til at ratificere de relevante retsakter hurtigst muligt, herunder ILO C188, Cape Town-aftalen og SCTWF-konventionen;

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009.

Onsdag den 30. maj 2018

16. glæder sig over, at det er lykkedes for arbejdsmarkedets parter at anvende artikel 155 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) til at forhandle Rådets direktiv (EU) 2017/159⁽¹²⁾, som delvis gennemfører ILO C188, men beklager, at dette ikke omfatter selvstændige fiskere; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fuldføre processen ved at fremsætte et forslag til et supplerende direktiv, der omfatter bestemmelser om håndhævelse, sådan som den har gjort det for skibsfart;

17. opfordrer i denne forbindelse indtrængende Kommissionen til at indlede procedurerne for anvendelse af artikel 155 i TEUF med hensyn til STCW-F for at forbedre sikkerheden til søs i fiskeriet, som generelt anses for at være blandt de farligste erhverv i verden;

18. støtter den fortsatte indsats for at forbedre EU's fiskeripolitik, så den bliver mere miljømæssigt bæredygtig, og for at sikre kyst-samfunds overlevelse på lang sigt og en kilde til næringsrige fødevarer; sætter dette i kontrast til EU-markedets stigende åbenhed over for fiskevarer fra tredjelande, som ikke har nogen streng forvaltningsordning; anser dette for at udgøre en manglende sammenhæng mellem fiskeripolitik og handelspolitik;

Handelspolitik

19. beklager, at Kommissionen undertiden sender modstridende signaler til tredjelande, f.eks. i forbindelse med forhandlinger om frihandelsaftaler eller andre former for udvidelse af adgangen til EU-markedet i forhold til lande, der er blevet forhåndsudpeget i henhold til IUU-forordningen eller forordningen om ikke-bæredygtigt fiskeri⁽¹³⁾;

20. opfordrer Kommissionen til at sikre en nøje samordning mellem EU's handels- og fiskeripolitik, bl.a. i forhandlingen af handelsaftaler, der omfatter spørgsmål vedrørende fiskeri; mener, at det er vigtigt at analysere frihandelsaftalers økonomiske og sociale indvirkning på EU's fiskevarer, om nødvendigt indføre passende sikkerhedsforanstaltninger og behandle visse fiskevarer som følsomme;

21. mener, at EU som verdens største importør af fiskevarer sammen med andre større fiskeimporterende lande deler det politiske ansvar for at sikre, at WTO-handelsreglerne er på linje med de højeste mulige globale standarder for fiskeriforvaltning og bevarelse af fiskeressourcer; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at sikre, at fair, gennemsigtig og bæredygtig handel med fisk styrkes under EU's bilaterale og multilaterale handelsaftaler;

22. insisterer på, at frihandelsaftaler og andre multilaterale aftaler med bestemmelser om handel, som forhandles af Kommissionen, omfatter skærpede kapitler om bæredygtig udvikling, der specifikt omhandler fiskerimæssige anliggender, og som:

— udtrykkeligt styrker kravene i IUU-forordningen og forpligter tredjelandet til at indlede en procedure, der skal forhindre IUU-fisk i at komme ind på dets marked, så de ikke kommer ind i EU indirekte

— pålægger tredjelandet at ratificere og effektivt gennemføre centrale internationale retsakter om fiskeri, såsom FN's havretskonvention, FN-aftalen om fiskebestande, FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisations (FAO) aftale om havnestatsforanstaltninger og FAO's overholdelsesaftale, og at overholde de relevante regionale fiskeriforvaltningsorganisationers (RFFO) standarder;

23. opfordrer til, at man konkret betænker interesserne for regionerne i den yderste periferi, når der indgås samarbejdsaftaler om bæredygtigt fiskeri eller handelsaftaler med tredjelande, om nødvendigt med en udelukkelse af følsomme varer;

24. opfordrer Kommissionen til, at den i forbindelse med udarbejdelsen af en aftale efter brexit gør Det Forenede Kongeriges adgang til EU's marked for fiskevarer og akvakulturprodukter betinget af EU-fartøjers adgang til britisk farvand og anvendelsen af den fælles fiskeripolitik;

⁽¹²⁾ EUT L 25 af 31.1.2017, s. 12.

⁽¹³⁾ Forordning (EU) nr. 1026/2012.

Onsdag den 30. maj 2018

25. opfordrer Kommissionen til at foreslå ændring af GSP-forordningen⁽¹⁴⁾ med henblik på at inkludere vigtige retsakter om fiskeri såsom FN's havretskonvention, FN-aftalen om fiskebestande, FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisations (FAO) overholdelsesaftale og FAO's aftale om havnestatsforanstaltninger blandt dem, der skal ratificeres og anvendes, og bestemmelser, som tillader suspension af GSP+-status i tilfælde, hvor bestemmelserne i disse retsakter ikke anvendes;

26. understreger, at for at rette op på manglerne i gennemførelsen af kapitlerne om handel og bæredygtig udvikling i frihandelsaftaler og for at styrke disse bestemmelser bør de omfatte en bindende tvistbilægelsesmekanisme (herunder mellemstatslige samråd, en panelprocedure, aktindsigt og høring af civilsamfundet) med mulighed for at pålægge sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse af deres internationale forpligtelser;

27. er foruroliget over de svagheder og smuthuller i toldkontrollen, der er beskrevet i Revisionsrettens særberetning nr. 19/2017, og opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre rapportens anbefalinger så hurtigt som muligt;

28. bemærker, at der ud over store virksomheders generelle forpligtelse til ikke-finansiell indberetning er blevet pålagt aktører i alle størrelser (herunder SMV'er) yderligere krav om større due diligence-ansvar i to problematiske sektorer – tømmer og konfliktminerale – som skal anvendes i hele sporbarhedskæden; mener, at fiskevarer ville få gavn af lignende forpligtelser, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge, om det kan lade sig gøre at indføre due diligence-krav for fiskevarer;

Markedsføringsstandarder

29. bemærker, at mens bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1379/2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter gælder for alle fiskevarer og akvakulturprodukter, gælder bestemmelserne om mærkning for forbrugere kun for en relativt lille gruppe af produkter, der ikke omfatter tilberedte, konserverede eller forarbejdede produkter; mener, at forbrugeroplysningen også bør forbedres for disse produkter, herunder yderligere obligatoriske oplysninger på deres etiketter; er af den opfattelse, at mærkningen af disse produkter skal forbedres, for at informere forbrugerne og sikre, at fiskevarer og akvakulturprodukter er sporbare;

30. opfordrer Kommissionen til at fremme informationskampagner om den indsats, som EU's fiskere og akvakulturbrugere gør for bæredygtigheden, og påpeger de store krav om kvalitets- og miljøstandarder, som Fællesskabets lovgivning indeholder over for tredjelande;

31. mener, at en streng overholdelse af den fælles fiskeripolitik og anden EU-lovgivning sikrer, at EU's flåde overholder høje standarder på det miljømæssige, hygiejnisk-sanitære og sociale område, og opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til straks at undersøge muligheden for at oprette et mærke til at identificere EU's fiskevarer;

32. er overbevist om, at forbrugerne i EU ofte ville træffe anderledes valg, hvis de var bedre informeret om varerne i handelen, hvad angår deres egentlige beskaffenhed, geografiske oprindelsessted, kvalitet og de forhold, de er blevet fremstillet eller fanget under;

33. mener, at de obligatoriske oplysninger på fiskevarers mærkning også bør omfatte flagstaten for det fartøj, som fangede fisken;

34. glæder sig over, at Kommissionen for nylig har iværksat en evaluering af nogle markedsføringsstandarder, der blev vedtaget for flere årtier siden, med henblik på at fastslå, hvilke standarder der bør anvendes i lyset af den nuværende markedsføringspraksis og de teknologier, der er til rådighed for produkternes sporbarhed;

Kontrolordning

35. vurderer, at de tre forordninger, der omfatter kontrolordningen, udgør en afbalanceret pakke og har ført til væsentlige forbedringer i fiskeriforvaltningen i EU;

36. roser Kommissionen for den måde, hvorpå den har håndhævet IUU-forordningen med hensyn til tredjelande, hvilket viser, at EU kan have en enorm indflydelse på fiskeriet på globalt plan i sin rolle som ansvarlig afsætningsstat; opfordrer indtrængende Kommissionen til fortsat at lægge pres på andre afsætningsstater for at få dem til at træffe foranstaltninger for at forhindre IUU-fangster i at få adgang til deres markeder;

⁽¹⁴⁾ Forordning (EU) nr. 978/2012 (EUTL 303 af 31.10.2012, s. 1).

Onsdag den 30. maj 2018

37. fremhæver den rapport, der for nyligt blev offentliggjort af civilsamfundsorganisationer, og som analyserer importstrømmene for fiskevarer og skaldyr i EU-landene siden 2010, hvor IUU-forordningen trådte i kraft, og som viser, at manglerne i kontrollen af medlemsstaternes import fra tredjelande og uensartede bestemmelser kan gøre det muligt for produkter, der ikke opfylder kravene, at komme ind på det europæiske marked; opfordrer derfor medlemsstaterne og transit- og bestemmelseslandene til at sørge for en bedre samordning for at sikre, at de fangsttæster, der udstedes ved import af fiskevarer, bliver undersøgt grundigere; mener, at det er af afgørende vigtighed at vedtage et europæisk IT-system, som letter en harmoniseret og samordnet kontrol med import af fiskevarer i medlemsstaterne;

38. mener, at Kommissionen og nogle medlemsstater ikke har formået at sikre en stringent gennemførelse og håndhævelse af alle tre forordninger, sådan som det erkendes i dokumenter udarbejdet af Kommissionen, Revisionsretten og uafhængige observatører;

39. mener, at det ud over anvendelsen af IUU-forordningen er nødvendigt at udføre strengere efterfølgende kontrol af markedsføringen af sådanne fisk, navnlig ved hjælp af strengere kontrol af medlemsstaterne og af virksomheder, der mistænkes for at levere produkter med oprindelse i ulovligt fiskeri;

40. anmoder Kommissionen om at anvende alle tilgængelige værktøjer til at sikre, at alle lande, der eksporterer fiskevarer og akvakulturprodukter til EU, anvender stringente politikker til bevarelse af fiskebestande; opfordrer til samarbejde med disse lande inden for alle hensigtsmæssige fora og navnlig inden for rammerne af de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer;

41. bemærker, at der i mange aspekter er sket fejl i gennemførelsen - som eksempler kan nævnes:

— forskellige niveauer for sanktioner og manglende gennemførelse af pointsystemet i forskellige medlemsstater

— sanktioner, der ikke altid er tilstrækkeligt afskrækkende, effektive eller forholdsmæssige til at forhindre en gentagelse af overtrædelserne

— utilfredsstillende indsamling og udveksling af data med og mellem medlemsstaterne, særligt i lyset af manglen på en fælles og kompatibel database

— ringe sporbarhed for fisk, blandt andet når de krydser nationale grænser

— mangelfuld kontrol af vejningspraksis

— betydelige forskelle i kontrollen af import og indførselssted, herunder fangsttæster

— mangel på en klar og ensartet definition af alvorlige overtrædelser i alle medlemsstaterne;

42. understreger behovet for at sikre, at et importeret produkt ikke, når det afvises i én medlemsstats havn, kan komme ind på EU-markedet via en havn i en anden medlemsstat;

43. er enig i, at visse af kontrolforordningernes bestemmelser er åbne for fortolkning og har hindret en ensartet gennemførelse, men mener, at Kommissionen og medlemsstaterne med tilstrækkelig åbenhed og politisk vilje kunne intensivere deres bestræbelser på at sikre en mere harmoniseret gennemførelse af den eksisterende lovgivning, f.eks. ved anvendelse af retningslinjer og fortolkninger;

44. bemærker, at dette var intentionen bag ekspertgruppen vedrørende efterlevelse med forpligtelserne i EU's fiskerikontrolordning, der blev indført som led i reformen af den fælles fiskeripolitik, som skulle være et sted for åben og fordomsfri drøftelse af mangler blandt aktørerne, og beklager, at det ikke er sådan, gruppen indtil videre har udviklet sig;

45. mener, at der skal gøres meget mere for at fremme fuld gennemførelse af kontrolordningen, herunder relevant opfølgning af påviste overtrædelser, bedre rapportering fra medlemsstaterne om trufne foranstaltninger og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og med Kommissionen;

46. opfordrer indtrængende Kommissionen til at bruge alle tilgængelige midler til at opfordre medlemsstaterne til at gennemføre kontrolordningens bestemmelser fuldt ud, herunder i givet fald ved at tilbageholde midler fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond;

Onsdag den 30. maj 2018

47. gentager konklusionen i sin beslutning af 25. oktober 2016 med titlen "Hvordan gøres fiskerikontrollen i EU homogen?"⁽¹⁵⁾, om, at en eventuel revision af kontrolforordningen eller IUU-forordningen skal være målrettet og kun have fokus på de aspekter, der hæmmer en effektiv og ensartet kontrol i alle EU-landene;

48. opfordrer til, at EU-Fiskerikontrolagenturets (EFCA) kompetencer udvides, til at omfatte kontrol af de fartøjer, der er omfattet af fiskeriaftaler, navnlig på grundlag af et samarbejde om denne kontrol med signatarstatens myndigheder, og til at give EFCA de ressourcer, det har brug for til dette formål;

49. beklager i høj grad Kommissionens beslutning om at igangsætte en større revision af hele kontrolordningen uden ordentlige offentlige høringer om gennemførelsen af IUU-forordningen, EU-Fiskerikontrolagenturets mandat og eller om revisionen af hele pakken, som det kræves i retningslinjerne for bedre regulering; mener, at en formel offentlig høring om alle disse elementer, inden der fremsættes forslag om en revision, ville sikre, at alle interessenter i tilstrækkeligt omfang kunne yde et bidrag til revisionen af denne særdeles vigtige søjle i den fælles fiskeripolitik;

50. insisterer kraftigt på, at revisionen ikke må føre til en svækkelse af de gældende foranstaltninger, men snarere bør fremme og styrke lige vilkår i fiskerikontrollen, som den eneste mulige måde at garantere den "fælles" dimension af den fælles fiskeripolitik;

51. insisterer på, at den reviderede kontrolordning bl.a. skal omfatte følgende grundprincipper:

- EU-dækkende standarder og normer for inspektioner til havs, i havn og i hele sporbarhedskæden
- fuld sporbarhed for oplysninger om fisk under deres vej gennem sporbarhedskæden, fra fartøjet til det endelige salgssted
- fuldstændige data om fangster foretaget af alle operatører, herunder fartøjer under 10 meter og fritidsfiskere
- fælles sanktionsniveauer i alle medlemsstater
- en fælles definition af, hvad der udgør en overtrædelse
- et pointsystem, der anvendes på ensartet måde i alle medlemsstater
- sanktioner, der er tilstrækkeligt afskrækkende og effektive, og som står i et rimeligt forhold til overtrædelserne
- et system, der er tilgængeligt for Kommissionen og alle medlemsstaterne til udveksling af alle oplysninger om konstaterede overtrædelser og retlig og retslig opfølgning
- fuld anvendelse af forbedringer i de tilgængelige teknologier og muligheden for at tage fremtidige teknologier i brug, når de bliver udviklet, uden at det kræver en lovændring
- entydig fastlæggelse af ansvaret for Kommissionen og medlemsstaterne, og, når det er relevant, for regioner i medlemsstaterne
- ingen regionalisering af kontrolforordningen;

52. anmoder Kommissionen om hurtigst muligt at forelægge sit forslag om ændring af kontrolforordningen;

53. insisterer på, at bestemmelserne og principperne i IUU-forordningen ikke må ændres eller svækkes på nogen måde i betragtning af den enorme succes, denne forordning har haft, og dens indvirkning på fiskeri i hele verden;

54. insisterer på, at inddragelse af tredjelande i IUU-forordningens proces med præidentifikation, identifikation og listeopførelse skal ske uden politisk indblanding af nogen art, og at fjernelse fra listerne udelukkende skal baseres på, at det pågældende land fuldt ud gennemfører de forbedringer, som Kommissionen anser for nødvendige;

⁽¹⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0407.

Onsdag den 30. maj 2018

55. mener, at EU-Fiskerikontrolagenturets rolle skal styrkes, så agenturet i større omfang kan blive inddraget i anvendelsen af kontrol- og IUU-forordningerne, herunder kontrol og krydscheck af data i hele sporbarhedskæden, planlægningen og koordineringen af Kommissionens og medlemsstaternes inspektioner samt kontrol af fangstcertifikater;

o

o o

56. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.
